
DIREKTIVER OG MELDINGER TIL ALLE DISTRIKTS- OG LAGSSTYRER
FRA SENTRALKOMITEENS ARBEIDSUTVALG.

Mai 1979.

INNHold:

- o VALGKAMPDIREKTIV.
- o DIREKTIV OM 21. AUGUST.
- o MELDING OM 11. SEPTEMBER.

INNLEDNING.

Denne sendinga inneholder bl.a. valgkampdirektiv. Sammen med lederartikkelen i mai-nummeret av TF, er dette den første helhetlige presentasjonen av valglinja overfor hele partiet. Denne presentasjonen kommer opplagt utillatelig seint. Dette kommer av at SKAU har behandla valglinja alt for seint, og heller ikke tidsnok til at den kunne legges fram i forrige utsending. SKAU beklager denne feilen.

Direktivet inneholder ikke retningslinjer for valgboikott. SKAU vil eventuelt komme tilbake til dette over sommeren.

Det er sentralkomiteens syn at der partiet ikke deltar i valget i noen form, skal det ikke legges mye arbeid i å drive valgboikott. I stedet bør en konsentrere kreftene om KK. Unntak fra dette må likevel vurderes i tilfeller der vi er sterke og i god angrepsposisjon overfor sosialdemokrater og revisjonister.

Sendinga inneholder ellers ikke noe direktiv om KK-kampanjen til høsten. SKAU vil om kort tid gjøre ei ny vurdering av situasjonen for KK, som vil bli lagt til grunn for en diskusjon av det videre arbeidet med KK på Landskonferansen. Dette vil ellers også være en av hoveddiskusjonene på årets sommerleirer.

Forøvrig opprettholdes prioriteringa av KK sånn som den er gitt i tidligere direktiv om endring av partiplanen, dvs. som hovedoppgave fram til sommerleirene og som viktigste underordna oppgave under valgkampen.

På oppdrag av skau,

a.k.

VALGKAMPDIREKTIV

1. Den politiske linje for valget 1979

- Hovedlinja for kommune- og fylkestingsvalgene er at vi stiller i allianse med uavhengige sosialister i Rød Valgallianse.

- Bredden av denne alliansen er i hovedsak definert av RV-oppropet som er publisert i Klassekampen tidligere i vår. Av dette oppropet går det fram at vi ønsker at RV skal være en front på et minimumsprogram, der en del viktige programmetiske spørsmål som partiet tar stilling til, bevisst er utelemt. RV er en revolusjonær front med et dagsaktuelt klassekampprogram. RV kjemper for et sosialistisk Norge og slår fast at dette ikke kan oppnås gjennom valg. Utover dette skal det være rom for ulike oppfatninger om strategi og midler innafor RV. Denne politiske bredden bør best mulig komme til uttrykk på RVs lister, landsmøte og ulike organer.

- Valgkampen skal i hovedsak preges av konkrete klassekamp-saker der RV går i spissen for fagforeningers, masseorganisasjoners og undertrykte klassers og gruppers krav. Kampen for arbeidsplassene, mot lønnsstoppen, sosial nedskjæring, for et virkelig miljøvern, mot den usosiale boligpolitikken, for kollektivtransport, for daghjem osv. vil være sentrale og viktige spørsmål i valgkampen.

- Det skal utformes lokale programmer som reiser de viktigste lokale klassekampsakene, og den lokale valgkampen må få en klar profil på nettopp disse lokale kampsakene.

- En underordna, men viktig, sak i valgkampen er kampen mot den sovjetiske sosialimperialismen.

- Etter attentatet på 1.mai er det helt klart at kravet om forbud av "Norsk Front" er et viktig ledd i valgkampen.

2. Sekundær linje: brei front-lister

- I motsetning til tidligere ønsker vi å ta initiativet til breie frontlister på en del steder der vi ikke ønsker eller kan stille RV-lister, eller der det er spesielt gunstig å gå ut med en breiere plattform.

- Dette vil gjerne være bygdelister som tar opp særskilte lokale krav som sitt valgkampgrunnlag.

- En del steder vil det være mulig for sånne lister med revolusjonære kandidater på topp å bli representert i kommunestyret, mens RV ville være uten sjanse. Vi ser det i slike tilfelle som viktig for partiet og for å styrke den revolusjonære arbeiderbevegelsen å ta initiativet til breie frontlister, sjøl om lista i seg sjøl ikke er revolusjonær.

- Det viser seg at det i praksis er for stor tilbakeholdenhet med å stille eller forsøke å stille brei front-liste på steder der det ville være fordelaktig for oss, vi ber derfor de rette organene vurdere det nøye, dersom det ikke allerede er grundig vurdert.

- Utforminga av sånne lokale lister vil være så forskjellig fra sted til sted at vi ikke ønsker å gi ei spesiell minimumsramme. Det må vurderes utfra forholda i klassekampen på det enkelte stedet, vår styrke, revisjonistenes styrke osv. Lister av denne typen skal i stedet vurderes i samråd med nærmeste overordna organ og i tvilstilfeller skal det vurderes av SKAU.

3. Flest mulig lister

- Ved kommunevalget i 1975 var det en uttalt og delvis en uttalt skepsis mot å stille lister i det hele tatt. Denne linja legges nå om. Vi ønsker å stille flest mulig lister.

- Innskrenkningene gis bare av hensynet til sikkerheten og vårt massegrunnlag på stedet. Dersom massegrunnlaget gir mulighet til å få mange uavhengige på lista, vil det kunne

løse sikkerhetsproblemet. Begrensningene på sikkerheten er gitt i tidligere direktiv.

4. Flest mulig mandater, flest mulig stemmer

- Erfaringa viser at vi har et stort behov for representanter i parlamentariske organer. Det er en avgjort svakhet for vår mulighet til innflytelse i arbeiderklassen og å andre deler av det arbeidende folket at vi ikke har en stortingsrepresentant eller fler. Det problemet kan vi ikke løse ved dette valget, men vi kan få talskvinner i mange flere kommuner enn det vi har idag. Det er en kampaoppgave.

- Med stemmetallet fra 1977 og en tilsvarende valgdeltakelse har vi 10 - 15 mandater innafor rekkevidde. Med godt arbeid og en god porsjon flaks kan vi greie mer. Men dette forutsetter at vi alt nå setter oss mål for hvor vi vil ha inn folk og at vi bevisst fører en kampanje for å få dem inn i kommune-styre og fylkesting. I noen få kommuner har det lokale RV alt stilt seg som mål å øke stemmetallet med 30 - 40 % for å få inn en representant. Dette gir en pekepinn om hva slags målsetninger vi bør sette oss, og det gir en meget klar målestokk på massearbeidet vårt. (Likner mer på kampanjestilen i Klassekampen-verving og 1.mai-mobilisering enn hva vi har prestert ved tidligere valg.)

5. Mindre prat, mer handling

- Noen kamerater vil stille spørsmålstegn ved at vi i år ikke vil føre en valgkamp på væpna revolusjon, slik som i -77. Dette betyr imidlertid ingenting i forhold til partiets program, som vi sjølsagt skal forsvare godt og agitatorisk når det byr seg en anledning.

- Det betyr derimot at vi bør prate mindre og gjøre mer i praksis for å forberede revolusjonen. En del av dette arbeidet er indre organisatorisk arbeid, som vi ikke løser

med valgpropaganda. En del av det dreier seg om å gjøre arbeidsfolk politisk modne for revolusjonen, og det oppnår vi ikke ved å snakke allmennt om revolusjon. Det oppnår vi ved å organisere og konsentrere misnøyen med det kapitalistiske utbyttersamfunnet mest mulig. Det er på grunnlag av misnøye med de konkrete forholda at folk skrittvis ser det politiske behovet for en sosialistisk revolusjon. Derfor bør vi bruke valgkampen i langt større målsetning til å markere oss i konkrete og dagsaktuelle spørsmål og skarpe standpunkter og klare krav.

6. Valgkampene i 1975 og 1977 preget av "venstre"feil

- SKAU slår fast som sin mening at de to foregående valgkampene var sterkt skjemma av ultra"venstre"feil. Denne oppfatninga kommer også til uttrykk i en lederartikkel i Tjen Folket, som utdyper dette synet. Vi vil her kort og punktvis peke på noen av svakhetene ved disse valgkampene:

- Det var en feil å legge så stor vekt på væpna revolusjon og proletariatets diktatur i valgkampen. Det var en feil å ha dette med i RVs plattform. På det nåværende nivået i klassekampen bør disse spørsmåla fortrinnsvis forklares av partiet, mens vi i valgsammenheng går ut med et minimumsprogram i samarbeid med uavhengige sosialister.

- Det var en feil å gå inn for å innarbeide støtte til partiet som en del av RVs grunnlag.

- Det var en feil å forveksle våre egne interne prinsipielle vurderinger med valgagitasjon, slik det i praksis blei gjort i argumentasjonen omkring å "avsløre innafra" og deler av ~~argumentet~~ propagandaen omkring parlamentariske illusjoner. Illusjoner kan rives ned konkret, dersom vi har en plan for det og driver fram avslørende saker som viser f.eks. regjeringas klassekarakter. Avsløring innafra kan bare være konkret.

- Vi undervurderte betydninga av å ha revolusjonære

representanter innafor de parlamentariske organene og agiterte ikke eller agiterte dårlig for det.

- I 1975 eksisterte det et forslag til ei alternativ linje for valgkampen der RV skulle erstattes av breie frontlister på lokale krav. Denne linja blei kalt "Hattermaker"-linja og blei avvist av partiet og er også kritisert av landsmøtet. Hovedsida ved kritikken var riktig, etter vår oppfatning, fordi "Hattermakerlinja" ville betydd en svekke profil fra vår side overfor revisjonistene og uthule det landsomfattende preget på valgkampen. Likevel må vi slå fast at det i en del av argumentasjonen mot "Hattermaker"-forslaget fantes ultra"venstre"feil, feil i retning av å avvise denne typen fronter prinsippielt.

- Det fantes en virkelig motstand i partiet mot å drive en offensiv og utadretta valgkamp, det fantes en redsel for å stille konkrete og dristige mål på stemmer og mandater, og det fantes en stor tilbakeholdenhet med å verve stemmer. SK har sin del av ansvaret for denne feilen, men den var utbredt i hele partiet. Dette er også feil av ultra"venstre"-type.

7. En taktisk gunstig situasjon.

- Den taktiske situasjonen er gunstigere foran valget enn før vi begynte med forberedelsene til 1.mai.

- DNA-regjeringa er oppe i alvorlige problemer overfor sine tradisjonelle arbeidervelgere på grunn av sin krisepolitikk. Dette viser oppbruddet i Samorg. på 1.mai en del steder. Dette viser ei sak som Arne Fabrikker eller Tandberg. DNA-regjeringa er upopulær for sin miljøpolitikk med boring nord for 62. breddegrad, Alta-Kautokeino osv. I utgangspunktet finnes det betydelige muligheter til å rive velgere løs fra DNA. Det er i hovedsak opp til oss.

- SV har kompromittert seg mer overfor Sovjet. De har ved-

tatt et kriseprogram som venstrefløyen karakteriserer som totalt uten klassesstandpunkt og kamplinje. De har lagt seg tettere opp til DNA, ikke minst i kommunepolitikken.

SV har ikke greid å monopolisere den grønne bevegelsen, sjøl om dette er ett av deres sterke punkter. SV er delvis lammet av indre motsigelser, noe 1.mai viser med stor tydelighet. De har ikke en taktisk offensiv overfor oss, slik de hadde i fjor. Vi bør ha en god del å hente blant SVs velgere.

- Høyre er riktignok i sterk frammarsj, men de svake punktene til Høyre, sånn som Alta-Kautokeino og den usosiale boligpolitikken, begynner å bli klarere. Vi trenger å utforme en skarp og god agitasjon mot Høyre, og blant førstegangsvelgerne bør vi ha muligheten til å rive løs folk fra Høyre, nettopp fordi motsetninga mellom deres klasseinteresser og Høyres politikk begynner å bli så klar.

- Vi vil kunne klare å tjene på denne situasjonen med en utøvd og offensiv valgkamp, med klare klassekampkrav og en morsommere og gjerne uortodoks valgkampstil.

- Vi må være langt mer pågående overfor massemedia som og aviser, lokalradioen. Utfra den taktiske situasjonen må vi ta initiativer og markere RV med klare krav og forslag.

Vi må vise folk at "RV reiste saka" og at de trenger RV i kommunestyret.

8. Organiseringa av RV

- Det må opprettes kommunale og fylkesvise sentra for RV. Disse skal være mest mulig eksterne og helst også trekke med seg mange uavhengige folk.

- RVs viktigste "grunnplan" er kommunen. Under det planet organiseres det RV-grupper der det er behov for det og massegrunnlag for det. RV-gruppe kan gjerne dekke to eller flere lagsområder.

- I RV-gruppa må en organisere også folk fra det lokale

RU og NKS der det finnes.

- I RV-grupperne må det legges hovedvekt på agitasjon og utadretta arbeid. Den indre diskusjonen og organiseringa skal tjene dette målet.

- RV i alle kommuner skal ha åpne offisielle adresser der det er mulig for RV-senteret, presse og offentlige myndigheter å kontakte det lokale RV på en grei måte.

- Alle kommuner og fylker som skal stille RV-liste skal sende delegater til RV-landsmøtet i Oslo 26.-27./5. To fra hver kommune og tre fra hvert fylke. Gi delegasjonene størst mulig bredde. Underrett RV-kontoret i Oslo umiddelbart når det er klart hvem som kommer. Landsmøtet er åpent og eksternt og kommunikasjon om dette kan derfor i de aller fleste tilfeller gå på eksterne kanaler.

- Partiet må se til at RV i kommuner og fylker tar et fast grep om valgmøter på skoler, arbeidsplasser og i militærforelegninger. Ta initiativ overfor skolene og sørg for å bli representert, også i kommuner der vi ikke stiller lister.

- RV sentralt utarbeider ei valgkampmappe for valgarbeidere. Den inneholder argumenter og materiale som er uueværlig for valgarbeidere. Det lages et studieopplægg som er frivillig, men svært nyttig for den som skal være f.eks. taler for RV. Blir klart i midten av mai. Kan bestilles. Priser, se Klassekampen.

- Det forberedes en førstegangsvelgerkonvolutt fra RV. Den bør spres over alt der vi har krefter til det.

- I sommer bør RV ha en egen valgkamp overfor turister og festivaler. Tas grep om både sentralt og lokalt.

- Stemmesanking. Det bør legges en plan for nitid sanking av stemmer blant alle progressive vi kjenner. Dette bør gjøres

systematisk og etter lister. Først og fremst i perioden etter fellesferien.

- Still dristige mål for stemmetall i fylket, kommunen, kretsen, og prøv å holde en viss oversikt over hvor mange sikre stemmer vi har til enhver tid. Dette kan sjølsagt ikke bli nøyaktig, men kan gi en pekepinn om hvor vi bør sette inn kreftene.

- RV-kontoret gir ut RV-kontakt, som vil informere løpende om organiseringa av valgkampen. Følg med der og hold kontakt med RV-kontoret.

9. Finansieringa av valgkampen.

Valgkampen skal finansieres av innsamla midler. Det skal samles inn 400 000 kroner, der halvparten skal kanaliseres tilbake til lokal valgkamp.

DIREKTIV OM 21. AUGUST 1979.

1) SKAU har lagt fram forslag til politisk plattform og paroler for 21. august i år (se mai-nummeret av TF).

2) Den endelige utforminga av det politiske grunnlaget må de lokale 21.august-komiteene gjøre. Det må være rom for rimelig lokal tillemping. Partiet pålegges å gå inn for at følgende tre forhold gjennomføres i front-grunnlaget:

a. Den sovjetiske okkupasjonen av Tsjekkoslovakia må være det sentrale spørsmålet.

b. Sovjets undertrykking i andre deler av Øst-Europa må tas opp. Undertrykkinga i sjølve Sovjet må også med. Plattformen bør peke på at Sovjet er ei aggressiv imperialistisk stormakt.

c. Vi er mot å ta med andre viktige saker som viser sosialimperialismens aggressjon: Eritrea, Kampuchea o.l. Vi vil at det skal oppnås størst mulig bredde på grunnlag av det folk flest oppfatter som det særlige innholdet i 21.august: Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia og undertrykking i andre deler av Øst-Europa.

Vær ikke slavisk bundet av forslaget til opprop og paroler, men tillemp så langt det er mulig den politiske linja som kommer til uttrykk. (Se forøvrig TF-artikkelen om 21. august.)

3) Det bør lages 21.augustkomiteer på så mange steder som mulig. Hva som er mulig må vurderes bl.a. i forhold til andre viktige oppgaver, som valget og KK-kampanjen, og i forhold til om en vil kunne få den nødvendige politiske bredden. Legg særlig vekt på stor politisk bredde. Vær dristig med å mobilisere helt nye personer og grupper (f.eks. Høyre-folk, prestes). Legg særlig vekt på å få med DNA- og SV-medlemmer.

4) Prioritering.

- Etter sommerleirene prioriteres 21. august normalt som oppgave nummer tre (etter valget og KK-kampanjen).
- Reelle komiteer bør være stifta og offentliggjort på flest mulig steder innen 1. juli.
- P.g.a. et omfattende valgarbeid vil vi i år ikke kunne prioritere ei landsomfattende underskriftskampanje som i fjor. I stedet må vi satse på spesielle lokale opprop av faglige tillitsmenn, media-folk m.m., som offentliggjøres lokalt. En bør bruke slike spesielle opprop for å nå ut til nye personer og grupper ved hjelp av direkte, personlig kontakt.

5) Lagsmøtet i juni skal først og fremst brukes til å sikre enhet om 21.august-linja og spesielt drøfte mulighetene for politisk bredde.

MELDING OM 11. SEPTEMBER 1979.

1) SKAU går i år inn for ei drastisk nedprioritering av 11.september-markeringene. Situasjonen i verden, i Latin-Amerika og i Chile endrer seg. Å opprettholde 11. september som en viktig kampdag for spesielt det chilenske folket, er å ikke ta hensyn til disse endringene i situasjonen. Den fascistiske undertrykkinga i andre latin-amerikanske land (f.eks. Argentina og Uruguay) er vel så hard som i Chile. Ikke bare USA-imperialismen blander seg inn i Sør-Amerika. Sovjet er i ferd med å arbeide seg inn på kontinentet. Flere endringer finner sted. Store kamper kan komme i åra framover.

På denne bakgrunnen er det behov for å trekke oppmerksomheten i retning av solidaritet med de latin-amerikanske folka, øke informasjonen om endringene som skjer på kontinentet og legge et grunnlag for et framtidig solidaritetsarbeid med nytt innhold. I den perioden vi nå er inne i, mener vi at disse oppgavene ikke kan løses ved hard prioritering av partiets krefter i 11. septemberarbeid.

2) SKAU vil derfor be bare noen få distriktsstyrer om å gi 11. september en viss prioritet. De stedene der det kan være aktuelt med en eller annen form for markering, er Oslo, Bergen, Trondheim, og eventuelt noen få andresteder der det bor mange latin-amerikanere.